

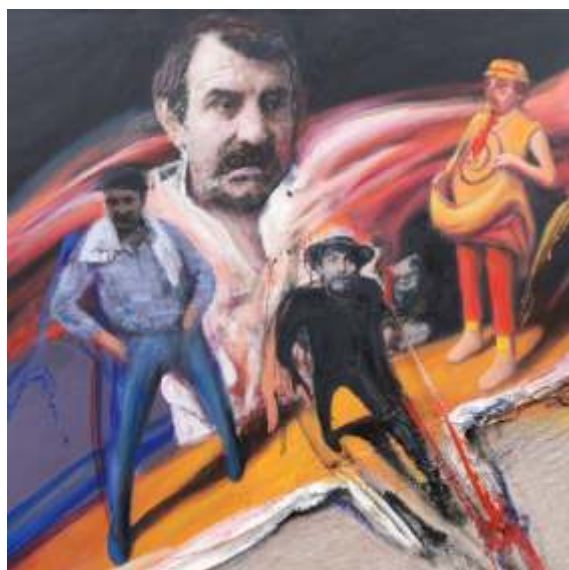
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

Билтен

4.

- Аплауз и сузе за представу „Док нас смрт не раздвоји“
- Добитница „Зорановог брка“ Јасна Ђуричић
- „Кројцеровом сонатом“ настављен Фестивал малих форми

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“
З.Радмиловић

Представа „Док нас смрт не раздвоји“ одушевила и расплакала публику

Добитник Зорановог брка Јасна Ђуричић за улогу Љубића

"Вечерас, као на свом длану, имате пред собом четири мајстора, годинама и на највишем уметничком нивоу вишеструко доказиваних у позориштима, на телевизији, филму и јасном јавном говору сасвим примерног освешћеном бићу тешког времена које живимо. Мира Фурлан, Јасна Ђуричић, Анита Манчић и Мики Манојловић, уз раскошни таленат Јоване Гавриловић, јесу дружина која заслужује поштовање. Будите стрпљиви, пажљиви и када представа у којој ћете, сигуран сам, веома учествовати и постајати њен део буде болела, постаћете сасвим уверени да је казалиште чаробно. За разлику од живота." - порука је Микија Манојловића у каталогу који прати представу „Док нас смрт не растави“.

Манојловић је по тексту Мира Фурлан ову представу режирао у Радионици интеграције и она је треће фестивалске вечери расплакала већину гледалаца у препуној сали зајечарског театра.

„Осетили смо током играња да се публици представа допала, да је Зајечар са нама. Овакав одазив имамо свуда, било у којој средини где год да играмо. И то само говори о универзалности текста Мира Фурлан који је базиран на њеним аутобиографским чињеницама. Али истовремено је нажалост, ово једна универзална прича јер сви живимо ту пошаст канцера и уопште болести, тешких болести где заправо страдају сви. То се никада не тиче само једног човека, него се тиче читаве фамилије, уже и

шире. Без обзира што публика много плаче на овој представи, од првог дана, прве пробе на овом тексту, ја сам уверена да ова представа слави и живот. У позоришту је данас веома мало катарзе, то је оно што гледајући позориште запажам уназад неких пет година, а ова представа то сигурно има. И то је некакав основни постулат позоришта да има катарзу. Да ли се страшно смејете до суза или плачете од туге и ужаса свеједно је - ви сте се прочистили“, закључује Јасна Ђуричић која је за улогу Љубића по оцени стручног жирија фестивала заслужила Зоранов брк.

„Већ сам добила награду Зоран Радмиловић на Стеријином позорју, али брк никада нисам. Морам да признам да нисам често била у Зајечару на фестивалу. Много ми је драго, све што је у вези са Зораном и баш сам поносна. Било ко од нас је могао да добије Зоранов брк и верујем

да је жирију било тешко. Анита и ја смо нон стоп на сцени, то је нека игра и јако занимљив задатак да се ми никада не видимо јер је између нас тај некакав зид. Никада нисам имала такав задатак, ми све играмо напред, никад се не погледамо у очи. То је сигурно и њен брк“ ,казала је на прес конференцији после представе Јасна Ђуричић.

Мира Фурлан, хрватска глумица и певачица која тренутно живи у САД. Играла је у многим филмовима и серијама југословенске продукције. У Сједињеним Државама је позната по улогама у серијама Бабилон 5 и Изгубљени. Као чланица Хрватског народног казалишта играла у многим филмовима. Један од њих је био и Отац на службеном путу (1985) Емира Кустурице, који је освојио Златну палму на Канском филмском фестивалу. Запамћене су улоге у филмовима Киклоп (1982) Антуна Врдољака, У раљама живота (1984) и За срећу је потребно троје (1986) Рајка Грлића и у филму Лепота порока (1986) Живка Николића. Крајем 1991. године Мира Фурлан и њен супруг, филмски редитељ Горан Гајић, емигрирали су из СФРЈ како би избегли политичке притиске и етничке тензије који су их пратили због кризе у којој се бивша држава налазила. Године 2002. После 11 година враћа се у Хрватску да би играла главну улогу у представи Рада Шербеције. У последње време глумила је и у српским филмовима и серијама (Диши дубоко, Турнеја и Вратиће се роде). Повремено је писала колумну у сплитском магазину Ферал трибјун. У разговору са новинарима, пре премијере, открила је да њена прва драма има аутобиографских елемената и да јој је инспирација била њена породица.

Предраг Мики Манојловић, српски позоришни и филмски глумац. По завршеној Академији у позоришту, а каријеру на телевизији почиње у серији Отписани. Играо у култној серији Грлом у јагоде Срђана Карановића. Након филма Подземље Емира Кустурице почиње да снима и у иностранству. Са Кустурицом сарађивао у филму Црна мачка, бели мачор, а неки од познатијих филмова у којима је играо су Туђа Америка, Танго аргентино, Ми нисмо анђели, Тито и ја, Хадерсфилд, Завет. Лауреат је награде "Павле Вуисић" (2004.) која се додељује глумцу за животно дело, Добричиног прстена (2012.), награде "Миливоје Живановић" (Пожаревац 2012.) за улогу Милана у представи „Кумови“ у режији Душана Ковачевића, а у извођењу Звездара театра из Београда, Специјалне златне камере 300 на Међународном фестивалу филмске камере "Браћа Манаци", признања "Стефан Првовенчани" (2016.), носилац је француског Ордена уметности и књижевности у рангу витеза (2017.). За заслуге у области позоришта и филма у југоисточној Европи 2011. године проглашен је за почасног доктора Европске филмске академије.

2. Фестивал малих позоришних форми

КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Друге фестивалске вечери Малих позоришних форми, публика је уживала у монодрами „Кројцерова соната“ Театра Кабаре из Тузле у извођењу глумца Влада Керовића. По тексту Лава Николајевича Толстоја, а по мотивима адаптације Ненси Харис, представу је режирао Небојша Брадић. „Кројцерова соната“ представља Толстојев коначан обрачун са друштвом, моралом и на крају са самим собом. Главни јунак потпуним странцима у возу прича своју животну причу, сећајући се своје младости и живота растрзаног између опсесије и освете. Погођен женином напрасном слободом и њеним уживањем у уметности постаје љубоморан и убија је. Кроз главног јунака Толстој износи своје идеје о браку, превари, љубомори. Кројцерова соната открива тамну страну љубави, сукоб између мушког и женског принципа, између бирократије и уметности. Ову необичну исповест током једног путовања возом, сјајно је изнео Владо Керовић, глумац и професор на Академији драмских уметности Универзитета у Тузли.

„Ово је представа која ме је у потпуности испунила као глумца, премијеру је доживела 2012. године поводом обележавања 35 година мог уметничког рада. Када ми је Небојша Брадић понудио да радимо овај комад, и када сам прочитао текст, у тренутку ми се учинио мало несценичан. Али када сам добио драматуршку верзију Ненси Харис из Лондона, онда сам се на прву заљубио у текст. Кренули смо да радимо и себе узајамно откривамо као редитељ и глумац у једној правој уметничкој интеракцији. Направили смо сјајну монодраму која је пуно пута играна на бројним фестивалима и овећана многим престижним наградама. Сваки пут када одиграм ову представу осећам се племенитијим. Кроз исповест човека који путује возом и стално има потребу да своју тегобу, несрећу и злочин исприча другима, очистим се од ових наслага друштва у коме живим.“ рекао је у интервјуу за наш билтен Владо Керовић. Он је додао да је ово монодрама у класичном смислу те речи, и да као таква увек пронађе пут до срца публике, а што је приметио и да се догодило вечерас у Зајечару. Керовић је поздравио и идеју Фестивала мале форме, јер како каже многи глумци са простора бивше Југославије, имају потребу да се изразе кроз ту малу форму монодраме и тако направе врло квалитетне и значајне представе. Ово је прилика да погледамо и уживамо у неким од њих. „Ово што је урадило зајечарско позориште отварањем паралелног Фестивала је сјајан потез. Иначе част ми је да будем део Фестивала који носи име Зорана Радмиловића, глумца коме се клањамо ми уметници са свих меридијана, рекао је глумац и професор Владо Керовић.

ДАНАС НА ПРОГРАМУ

Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић” у 20 сати
Камерни театар 55, Сарајево

Прошло је готово 40 година од настанка филма „Сјеђаш ли се Доли Бел”. Земља у којој је филм снимљен више не постоји град у коме се радња дешава више није исти. У нашој се представи некадашњи дечак Дино, у поодмаклим годинама, враћа у град своје младости, тражећи сопствену „бољу прошлост”. То је оквир који ће нам омогућити једну готово маркесовску причу. Сваки повратак у детињство, у младост, повратак је у измишљено.

СЈЕЂАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ

Режија и адаптација: Кокан Младеновић

Текст: Абдулах Сидран

Драматург: Ведран Фајковић

Сценографија и костими:

Адиса Ватреш Селимовић

Композитор: Ирена Поповић

Инспицијент: Сенад Бешић

Продуцент: Мирза Музуровић

Играју:

Емир Хаџихафизбеговић, Гордана Бобан,

Мирсад Тука, Давор Голубовић, Елма

Јуковић, Адмир Гламочак, Татјана Шојић,

Мухамед Хаџовић, Сабит Сејдиновић,

Син Курт, Амар Селимовић и Саша

Крмпотић

Дом културе у Котлујевцу у 18 сати

Dos Puntos, Београд

ЛОВ НА СРНЕ

Текст и режија: Срна Ланго

Дизајн музике и аранжмани: Владимир Рацковић

Игра: Срна Ланго

Духовит осврт на сопствену неспретност у схватању живота, мушко-женских односа, новог електронског времена и трендова. Поигравање са тзв. Урбаним навикама нових генерација, које полако усвајају и они којима те навике не припадају.

Изложба слика „У част Зорана Радмиловића“

Галерија историјског архива Тимочке Крајине Зајечар у 12 сати

Милош Шобајић рођен је у Београду 1945. године, дипломирао на Ликовној академији у Београду 1970. године. Живи и ради у Паризу. Декан и професор емеритус на Факултету за уметност и дизајн Универзитета "Џон Незбит" у Београду. Професор сликања на Luxin Academy of Fine Arts у Кини (2004-2006.).

"Сликар револта против свега што је окамењено, откровитељ екстремних ситуација, где најмањи покрет руке, најмањи корак у простор других изазива велики немир, Милош Шобајић је данас у Паризу један од само неколико уметника који се удућују да изван оквира старог маниризма траже нову слику неизбежног загушења људског друштва. Његова платна представљају нагло буђење које нас баца према непланираном циљу, остварењу и освежењу мисли."

Ален Жуфруа, француски књижевник

28. Међународни позоришни фестивал „Дани Зорана Радмиловића“

Петак 18.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар
ПЕТРА**

Текст : Ирфан Менсур / по мотивима Ричарда Лорца /

Режија: Ирфан Менсур

Субота 19.10.2019. у 20.00ч

**Казалиште "Ulysses", Загреб и Београдско драмско позориште
КО СЕ БОЈИ ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ**

Режија: Ленка Удовички

Текст: Едвард Олби

Недеља 20.10.2019. у 20.00ч

**"Радионица интеграције", Београд
ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ**

Текст: Мира Фурлан

Режија: Предраг Мики Манојловић

Понедељак 21.10.2019. у 20.00ч

**Камерни театар 55, Сарајево
СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ**

Режија и адаптација: Кокан Младеновић

Текст: Абдулах Сидран

Уторак 22.10.2019. у 20.00ч

**Атеље 212, Београд
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ**

Текст: Драгослав Михаиловић

Режија: Бобан Скерлић

Среда 23.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Републике Српске, Бањалука
ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА**

Текст: Иво Брешан

Режија: Никола Пејаковић

Четвртак 24.10.2019. у 20.00ч

**Звездара Театар, Београд
ОСАМА – КАСАБА У ЊУЈОРКУ**

Режија: Дарко Бајић

Текст: Владимир Кецмановић

Петак 25.10.2019. у 20.00ч

**Казалишта Морузгва, Загреб, Хрватска
БРОДОЛОМКЕ**

Ауторски пројекат према идеји Ане Марас Хармандер

Режија: Крешимир Доленчић

2. ФЕСТИВАЛ МАЛИХ ПОЗОРИШНИХ ФОРМИ **Дом културе у Котлујевцу**

Субота 19.10.2019. у 18.00

Удруга Арт вита
СВЕ ШТО САМ ПРЕШУТЈЕЛА

Текст: Миа Беговић
Редитељ: Иван Лео Лемо
Игра: Миа Беговић

Недеља 20.10.2019. у 18.00

Театар Кабаре, Тузла
КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Текст: Л. Н. Толстој, по мотивима адаптације Ненси Харис
Режија: Небојша Брадић
Игра: Владо Керовић,

Понедељак 21.10.2019. у 18.00

Dos Puntos, Београд
ЛОВ НА СРНЕ

Текст и режија: Срна Ланго
Дизајн музике и аранжмани: Владимир Рацковић
Игра: Срна Ланго

Уторак 22.10.2019. у 18.00

Тигар театар, Задар
СПАВАЈУ ЛИ РИБЕ

Текст: Јенс Рашке
Режија: Роберт Рапоња

Среда 23.10.2019. у 18.00

Милан Димић, Бањалука
ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА

Игра: Милан Димић

Четвртак 24.10.2019. у 18.00

Српска сцена при позоришту за децу и младе „Мерлин“, Темишвар, Румунија
ДОН ЖУАН ИЗ ЛЕУШИЋА

Текст: Борисав Атанасковић
Сценска поставка и режија: Мадалина Петре Гитеску
Игра: Марко Ацић

Петак 25.10.2019. у 18.00

Народно позориште у Београду/Сцена „Радионица“
КОД КУЋЕ/КАБУЛ

Текст: Тони Кушнер
Режија: Жељко Ђукић
Игра: Душанка Стојановић Глид

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ГРАД ЗАЈЕЧАР

Република Србија
Министарство културе и информисања

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

UniCredit Bank

BANCA INTESA

Raiffeisen
BANK

RAMONDA

MOUNTAIN HOTEL & SPA

Народно позориште Тимочке Крајине -

Центар за културу

„Зоран Радмиловић” Зајечар

019/ 425 426

pozoristezajecar@gmail.com

Тимочке буне 16, 19000 Зајечар

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Јелена Бујдић Кречковић, новинар; Лидија Цунов, новинар; Татјана Галић Зетовић, фотограф; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Мирослав Каменковић, сарадник; Јелена Цигановић, сарадник; Никола Дробњаковић, техничка припрема; Штампа: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар